

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Rijksbrede aanpassing van regels omtrent de reductie en vereenvoudiging van vergunningen teneinde de regeldruk te verminderen (Verzamelwet vereenvoudiging vergunningen) (30959).**

De beraadslaging wordt geopend.

De **voorzitter**: Ik heet de staatssecretaris van harte welkom in dit huis. Ik wens hem veel wijsheid toe, niet alleen voor vandaag maar ook voor de dagen die nog komen.

Ik geef nu het woord aan de heer Asscher, die zijn maidenspeech houdt.

□

De heer **Asscher** (VVD): Mevrouw de voorzitter. Rijksbrede aanpassing van regels omtrent de reductie en vereenvoudiging van vergunningen teneinde de regeldruk te verminderen ofwel de Verzamelwet vereenvoudiging vergunningen. Het is duidelijk dat de verkorte titel van deze wet de lading geenszins dekt. In de samenvatting blijft slechts de vereenvoudiging van vergunningen over en wordt al niet meer gesproken over de reductie. Dat geeft op duidelijke wijze een aantal manco's aan die aan deze wet kleven respectievelijk een gebrek aan ambitie van de staatssecretaris. Dit is de wet van de gemiste kansen en een staatssecretaris van gemiste kansen en te weinig ambitie. In de memorie van antwoord vermeldt de staatssecretaris dat na een begin in 2006 met een reductie van circa 10% van alle vergunningen, er in 2007 een reductie was gepland van ongeveer 71%. Is deze reductie ook gehaald? Voor 2008 rest nog slechts 12% en voor het volgende kalender jaar het saldo van 7%. Er is toegezegd dat 22% van de 248 stelsels geschrapt kan worden en 42% van de 1,17 miljoen vergunningen.

Dit leidt dan wel tot een heel bijzondere staatsrechtelijke gang van zaken: aan de Eerste Kamer wordt een verzamelwet voorgelegd waarvan de staatssecretaris zelf mededeelt dat reeds 81% van de voorstellen in die wet vervat, is uitgevoerd. Met een positieve houding ten opzichte van het kabinet zouden we kunnen concluderen dat de staatssecretaris blijkbaar zeer voortvarend te werk is gegaan; met een kritische, respectievelijk staatsrechtelijke blik kunnen wij de staatssecretaris vragen op grond van welke verzamelwet deze schijnbaar goede resultaten dan wel zijn geboekt. Wij willen dan ook gaarne vernemen hoe de staatssecretaris aankijkt tegen deze staatsrechtelijke mosterd na de maaltijd.

Het verwijt dat het project traag loopt en weinig oplevert, wordt door de staatssecretaris niet onderschreven. Maar dat hangt dan wel geheel af van de achtergrond waartegen en de normen waarmee men de metingen verricht en juist daar schiet de ambitie onzes inziens tekort. Als voorbeeld wil ik een horeca-ondernemer noemen die overweegt een nieuw bedrijf te starten. Hij krijgt nu, in 2008, te maken met 94 wetten, 8 ministeries, 21 inspecties en 55 punten waarop geïnspecteerd gaat worden. Het is dus een illusie te stellen dat 81% van de vermindering en vereenvoudiging van vergunningen en regeldruk reeds bereikt is. Dat hangt helemaal af van wat als beginpunt wordt genomen. Deze

Hardwerkende Ondernemer wordt zo bijna de mogelijkheid ontnomen, succes te hebben door het woud van nu nog steeds fungerende regels.

Mevrouw de voorzitter. Ik vraag mij af of de regering, de ministeries en zelfs ook het parlement niet mede vaak de oorzaak zijn van deze enorme bureaucratische regeldruk. Bij elk schijnbaar probleem wordt al snel geroepen om een regel. En zoals bekend komen er steeds meer voorschriften en regels uit "Brussel". Terwijl wij hier vandaag een poging doen regels af te schaffen, naar mijn mening een flauwe poging, voeren wij tegelijkertijd elders weer meer regels in. Een voorbeeld daarvan is het energielabel dat verplicht gesteld is voor alle woningen. Het leidt op termijn dan ook tot 3,5 miljoen te maken labels tegen een geschatte administratieve last van 350 tot 500 mln. En dat terwijl men zich kan afvragen of het meer nut heeft dan het vermelden van het energie verbruik in euro's per vierkante meter. Wij zijn allen gemeenschappelijk verantwoordelijk voor het invoeren van regels met misschien wel een grotere snelheid dan het afschaffen ervan. Van enige zelfbeperking van de kant van de ministeries of gemeenten vind ik heel weinig terug en dat is zeer teleurstellend.

Het is menig ondernemer duidelijk dat er nog veel knelpunten zijn bij de gemeenten. In het bestuursakkoord van juni 2007 worden vier elementen afgesproken: de VNG licht de modelverordeningen door, de gemeenten werken aan een reductie van 25% van de administratieve lasten en lichten de lokale vergunningen door en werken aan verbetering van de dienstverlening. De Taskforce regeldruk gemeenten houdt zich hier vooral mee bezig en er zijn maatregelen voor de procesondersteuning van die gemeenten. Het klinkt allemaal goed bedoeld maar slechts 250 gemeenten zijn ermee bezig. Ik vraag van de staatssecretaris dan ook de toezegging dat hij druk uitoefent op de gemeenten die nog niet meedoen om hen, met behoud van hun autonomie en met kracht van argumenten te overtuigen van de wenselijkheid van het meewerken aan het bestuursakkoord en de reductie van vergunningen. Dat zal vooral nut kunnen hebben indien die gemeenten die nog niet meedoen de Ondernemersgerichte Algemene Plaatselijke Verordeningen invoeren. Om nog eens een voorbeeld te noemen van een makkelijk te corrigeren teveel aan verschillende regels. In Amsterdam hebben 10 van de 14 stadsdelen een eigen en onderling verschillende bomenverordening waardoor er een bureaucratie ontstaat die nergens voor nodig is. Ook in de Flora- en Faunawet zijn verordeningen en gedragsregels opgenomen die elkaar tegenspreken. De door de regering onlangs ingevoerde verpakkingsbelasting verhoogt weer de administratieve lasten voor duizenden ondernemers.

Men kan zich afvragen waarom de VVD-fractie zich zo druk maakt over een wetsontwerp dat blijkbaar al ten dele is uitgevoerd en dat door eenieder als positief bestempeld wordt. Dat heeft toch vooral te maken met het maatschappelijk beeld dat wij hebben over wat politiek gewenst is. Wat voor een maatschappij willen wij eigenlijk? Dat is de achtergrond waartegen dit wetsontwerp getoetst zou moeten worden. Het ligt dus principieel. Het is het beeld waarin de mens zich volledig kan ontplooiën, in alle vrijheid kan leven en een ondernemende Nederlander succes kan hebben. Dat is stellig niet een maatschappij die vooral bestaat uit een overheid die regels bedenkt en vervolgens veel ambtenaren aan het werk zet om die regels uit te voeren en te controleren.

Asscher

Dat is ook niet een maatschappij waarin de overheid wel weet wat goed voor de burger is, de betuttelende en bevoogdende maatschappij die nu aan de horizon verschijnt. Nee, dat is een maatschappij met gelijke kansen voor de burger, met gelijkwaardigheid tussen mensen maar geen gelijkheid en één die gebaseerd is op een evenwichtige afweging tussen de vrijheid van handelen en meningsuiting enerzijds en respect voor anderen en hun rechten anderzijds. Een samenleving waarin de overheid de mensen niet overspoelt met regels en de burger niet constant de maat neemt. Een samenleving die in eerste instantie uitgaat van vertrouwen in de burger die het niet nodig maakt voor bijna elke handeling een vergunning te moeten aanvragen. Dat is de achtergrond waartegen ik zelf regelgeving en wetten wil toetsen, zo u wilt het credo van mijn persoonlijke politieke inzet.

Mevrouw de voorzitter, dat is ook waarom ik dit goedbedoelde wetsontwerp tekort vind schieten. Er kan nog zoveel meer gebeuren. Door de ontkenning van de trage gang van zaken doet de regering alsof zij werkelijk wat bereikt heeft. Maar het kan zoveel beter als het aspiratieniveau maar wat hoger lag. Zo krijgen wij weer de indruk, die deze regering zo vaak wekt, van symboolpolitiek. Van het vooruitschuiven van de problemen en van een te laag aspiratieniveau. Na deze beschouwing kan men zich afvragen wat dan wel de mening van de VVD-fractie over deze wet is. Wel, wij zullen dit van harte ondersteunen als het een begin en een aanzet is tot meer. Als het een eindpunt is van een tevreden staatssecretaris dan is het een treurig begin van dit politieke jaar. Wij zien de reactie van de staatssecretaris met belangstelling getemoet.

De **voorzitter**: Mijnheer Asscher, ik wil u van harte feliciteren met uw maidenspeech over de Verzamelwet vereenvoudiging vergunningen. De materie van het wetsvoorstel spreekt u duidelijk aan. Het afschaffen van het woud van de regels waarmee het bedrijfsleven wordt geconfronteerd, heeft bij u hoge prioriteit, zo hebt u verleden jaar juli laten optekenen in het VVD-magazine Provincie en Gemeente. Bij uw maidenspeech hebt u zich al een bijzonder kritisch Kamerlid getoond vanuit een herkenbare liberale visie.

Uw lidmaatschap van deze Kamer is helaas bijzonder. Waarom helaas? In dit huis hebben maar weinig ondernemers zitting. U constateerde dat zelf ook in eerder genoemd artikel. U bent al ruim 30 jaar president-directeur van de Koninklijke Asscher Diamantmaatschappij in Amsterdam: een echt familiebedrijf van naam en faam, al 153 jaar. U vervult naast uw hoofdfunctie een groot aantal bestuursfuncties in diezelfde sector. Zo bent u voorzitter van het Diamantcollege, voorzitter van de Dutch Diamond Manufacturers Association en vice-voorzitter van de European Diamond Manufacturers Council. Ik wil hier echter niet onvermeld laten dat u ook buiten de sfeer van die werkring bijzonder actief bent in het Amsterdamse maatschappelijke en politieke leven. Zo bent u bestuurslid van het Olympisch Stadion in Amsterdam en van dierentuin Artis. Eerder was u ook lid van het dagelijks bestuur van het Joods Historisch Museum en voorzitter van onder meer de Amsterdamse en Buitenveldertse Montessorischolen, de Stichting Werkgemeenschap Orthopedagogische Zorg, de Japan Trade Council en Jumping Amsterdam.

In uw partij was u al jong actief, met name als voorzitter van de JOVD, afdeling Groningen, maar u was ook lid van de selectiecommissie van de VVD-fractie voor de Tweede Kamerverkiezingen en van 1994 tot 2000 voorzitter van de VVD-kamerkring Amsterdam. Mensen die u kennen, dichten u een goed politiek inzicht toe.

Als ik de vergelijking mag maken tussen uw werk als diamantair en uw lidmaatschap van deze Kamer, dan zie ik een mooie overeenkomst tussen die twee. Bij beide kan een groot aantal facetten tot schittering en glans worden gebracht. U bent nauw betrokken geweest bij de uitzonderlijke ontwikkeling van de zogenoemde Royal Asscher Cut: een werkwijze waardoor een diamant maar liefst 16 facetten meer heeft dan een gewone briljant en die haar schittering nog diverser en mooier maakt. Als de daar toegepaste werkwijze model staat voor de vervulling van uw lidmaatschap van deze Kamer, staat ons nog veel moois te wachten. Ik wens u bij die werkzaamheden alle succes toe.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

□

Mevrouw **Sylvester** (PvdA): Voorzitter. Na deze feestelijke onderbreking komt de inbreng van de PvdA, mede namens de fractie van D66. In de Meibrief Vereenvoudiging Vergunningen van 28 april 2006 aan de Tweede Kamer kondigde het toenmalige kabinet aan, de vergunninglast aanzienlijk te willen reduceren. Voor veeruit de meeste voornemens die in de Meibrief zijn opgenomen, is de implementatie ter hand genomen middels wetswijzigingstrajecten.

Ter behandeling in dit huis ligt een dergelijk traject nu weer voor; vijftien relatief eenvoudige wetswijzigingen van zeven verschillende departementen zijn opgenomen in een verzamelwet. Na inwerkingtreding van deze verzamelwet kan het bedrijfsleven ruim 65.000 vergunningen minder aanvragen en bedraagt de reductie van de administratieve lasten 2,7 mln. op jaarbasis.

De fracties van de PvdA en D66 steunen dit wetsvoorstel van harte. Overbodige vergunningen zijn nergens goed voor en dienen te worden geschrapt. Nu we, na het uitbrengen van een blanco verslag, toch besloten hebben om dit wetsvoorstel vandaag plenair te behandelen, willen onze fracties van de gelegenheid gebruikmaken om een viertal vragen te stellen aan de regering.

Een van onze zorgen betreft de aanpak van de gemeenten en provincies in het kader van de uitvoering. Eind 2008 zullen tussen de 100 en 220 van de ongeveer 450 gemeenten hun vergunningenstelsels hebben doorgelicht. De bandbreedte is opvallend, het Rijk kan gemeenten niet dwingen. Overweegt de regering, naast de procesmatige en de financiële ondersteuning die zij biedt, andere prikkels in te bouwen? Welke problematiek is aan de orde bij de gemeenten en provincies en verklaart in feite het tempo?

Daarnaast willen wij wijzen op het volgende. De Vereniging Nederlandse Gemeenten, de VNG, ontwerpt in specifieke gevallen modelverordeningen, bijvoorbeeld de algemene plaatselijke verordening, de APV, de woonruimteverordening et cetera. In hoeverre bevordert de regering ook dat er blijvend kritisch wordt gekeken naar het regime van de modelverordeningen van de VNG? Onze fracties hebben begrepen dat op dit gebied al het een en ander is gebeurd, maar de strekking van